

ista exitiosa conversione multa cum cura conservet, &
 postquam omne suum ingenium peccato abripi fuit passus.
 Verum etiam animam adverte ad duos ejusdem patris filios.
 Ex quibus minor nata haud minoris partem ~~patris~~ patris
 facultatum, quam frater, accepta in terram lon-
 ginquam abijt, consuetudoque ea peregrinatione dilapi-
 ditioque per libidinem omnibus summam propter ino-
 miam porcorum cibo, siliquis vescatur. Quis tanti
 erroris non miseros lacrymas mittat? Tunc cum opum
 malo ante Dominus, ad locandam operam iam traditus,
 vicioque ad vitam sustinendam opus habet, ea ex pro-
 borum pabulo petens, malis, deinde, atque fame, quan-
 tum peccatum admisit, edoctus, ad patrem revertitur,
 ac postquam poenitentiam, contrito corde ^{significasset}
 multam cum erga genus omne, tum in me ^{patris} ~~Domini~~ atque
 Domini nostri amorem, majore, quam quae ad veniam re-
 quirebatur, benignitate recipitur. Neque enim pater
 de insolentia objurgat, neque ob errorem pudorem exitare
 laborat, neque [objicit], quod famis potius hinc, quam
 ventis esset conversio. Nihil horum in filium peccan-
 tem projicit. Agnoscebat enim suam eum progeniem
 esse, etiamsi aliunde corruptus ^{us} esset, ex sua eum esse
 tam amica humano generi provocatione, non ex alterius-
 forte insolentia. Sed nihil omnino, quod afferere mor-
 rorem posset, objectans, neque etiam addens afflictio-
 nem diuturnae filij afflictioni (utinam quidem, quen-
 dam errorem, ita etiam conversione veniaque tibi
 similis fuit) Sed amantissimus, optimusque pater, cum
 ex longinquo erit, nulla se nisi poenitentia instructum
 venire